

Poštnina plačana v gotovini.

35

SLOVENSKI
ČEBELAR

Glasilo Čebelarskega
društva za Slovenijo

Štev. 10
1932

Članarina (naročnina) znaša letno 40 Din (18 Lir. 5'30 šillingov).

Vsebina:

Vabilo na čebelarški shod	145	Dopisi	152
Nekaj o eksportu naše čebele	146	Društvene vesti	153
Proslava I. društvene prasilne postaje	147	Poročilo o občnem zboru v Celju	155
Mesečni čebelarški razgovori	149	Vesti iz podružnic	156
Opazovalne postaje	151	Drobiž	158

NOVOST ZA ČEBELARJE!

**Znižane
cene!**

Knjigo Antona Žnideršiča: »NAŠA KOŠNICA« v srbohrvaščini pošljemo vsakega u čebelarju brezplačno na ogled. Če mu knjiga ne ugaja, nam jo mora tekom 8 dni vrniti, sicer zapade v plačilo.

Cena vezani knjigi Din 30.—, broširani Din 25.— fco.

Konzorcij »Detajl-sta«, Ljubljana, poštni predal 37.

Edini slovenski zavod brez tujega kapitala je

VZAJEMNA ZAVAROVALNICA V LJUBLJANI

v lastni palači ob Miklošičevi in Masarykovi cesti

Sprejema v zavarovanje:

1. Proti požaru:
 - a) raznovrstne izdelane stavbe, kakor tudi stavbe med časom gradbe;
 - b) vse premično blago, mobilije, zvonove in enako;
 - c) poljske pridelke, žito in krmo.
2. Zvonove proti razpokam in prelomu, in steklo proti ubitju.
3. Sprejema v življenjskem oddelku zavarovanje na doživetje in smrt, otroške dote, dalje rentna in ljudska zavarovanja v vseh kombinacijah.
4. Zavarovanje proti vlamu.
5. Posmrtninsko zavarovanje Karitas.

Zastopniki v vseh mestih in farah.

Mali oglasi za med, vosek in čebele.*

Prodajam 20 A.-Ž. obljudenih panjev, letošnji roji, satje novo, zažodna zimska zaloga, ume'no slikanje končnice. Cena po Din 400.—, Prodajam tudi 20 kranjičev po Din 90.—.

Meterc Janko, Zabreznica, p. Zirovnica — Gorenjsko.

Prodajam 10 A.-Ž. obljudenih panjev po Din 350.—, 10 eksportnih po Din 200.— in 10 kranjičev po Din 120.—. Prodajam vse skupno. Kupec dobi trčalnico še po vrhu.

Koprivec Jakob, sedlar, Loški potok

* Pod tem naslovom objavljamo ponudbe članov. Ponudba sme obsegati samo naslov, predmet in ceno. Brezplačna je samo prva ponudba.

Društvena Čebelarna bo imela od 1. oktobra dalje na zalogi **slamnice za A.-Ž. panje.**

Cena za velike za zadaj bo približno Din 8.—, za manjše za medišče pa okoli Din 6-50.

Podružnice, ki so skupno naročile sladkor za jesensko pitanje čebel, naj takoj sporoče imena in kraj naročnikov, ker moramo voditi seznam vseh, ki so prejeli sladkor.

Društvena Čebelarna bo imela nekaj sladkorja v zalogi tudi za pozneje, ki se bo dobil sproti. Naročite ga z dopisnico. Denar je poslati naprej.

Ali ste že poravnali članarino? Ako ne, pošljite jo takoj.

GLASILO ČEBELARSKEGA DRUŠTVA ZA SLOVENIJO V LJUBLJANI

UREJUJE AVGUST BUKOVEC, LJUBLJANA, GRUBERJEVO NABREŽJE ŠTEV. 14

Sklep za uredništvo 20. dne vsakega meseca. Pisma in denar v društvenih zadevah je naslavljati na „Čebelarsko društvo za Slovenijo v Ljubljani“. Naslov za blagovne pošiljke (vosek), naročila na čebelarske potrebščine: Društvena Čebelarna v Ljubljani, Vošnjakova ulica 4.

V Ljubljani, dne 1. oktobra 1932. / Številka 10.

Letnik XXXV.

Dnevni red čebelarskega shoda

ki bo dne 2. oktobra 1932 v prostorih tovarne testenin »PEKATETE« na Glincah, Tržaška cesta št. 10/a pri Ljubljani. (Postaja cestne železnice.)

Zborovanje bo trajalo ves dan. Od 8.—13. ure so predavanja, od 14. ure dalje pa ogled vzornih čebelnjakov,

Predavanja.

Začetek
točno ob 8. uri.

1. Julij Majer: Čebela v stvarstvu prirode.
2. Henrik Peternel: Matica srce čebelne družine.
3. Dr. Zvonimir Bosek: O mediščih in satnikih v mediščih.
4. Prof. Jos. Verbič: Prašilne postaje.
5. Dr. Milan Podgornik: Kontrola medu.
6. Anton Žnideršič: Kako vpliva velikost panja na razvoj čebelne družine.
7. Adolf Arko: Potrebščine v čebelarstvu.
8. Dr. Kern: Privatna incijativa pri zatiranju kužnih čebelnih bolezni.
9. Franc Rojina: O prestavljanju.

Ogled vzornih čebelnjakov.

Začetek
točno ob 14. uri.

1. Ob 14. uri zbiranje udeležencev pri tovarni Pekatete.
2. Ogled čebelnjaka ravnatelja Arka.
3. Ogled čebelnjaka g. Rojine v Šiški.
4. Ogled Društvene Čebelarne v novih prostorih na Miklošičevi cesti.

Prosili smo za polovično vožnjo. Čebelarji, udeležite se shoda v velikem številu. **ODBOR.**

Nekaj o eksportu naše čebele.

Anton Žnideršič.

arsikomu, zlasti našim mlajšim čebelarjem ni znano, kdaj in kako je zvedela tujina za lastnosti in vrline naše čebele. - Zaradi tega o tem nekoliko vrst.

Srečno naključje je hotelo, da se je leta 1856 naselil v Novi vasi na bivšem Kranjskem posestnik Ravenegg, ki se je prvotno podpisoval kot baron Rothschild. Prišel je iz Nemčije. Na posestvu, ki ga je kupil v Novi vasi, je bil tudi čebelnjak s čebelami. Lastnik je kmalu opazil, da se naše čebele razlikujejo od nemških ne le po zunanosti, ampak tudi po drugih lastnostih. Leta 1857 je o tem poročal v nemškem čebelarskem listu »Eichstädter Bienenzeitung« in s tem opozoril nemške čebelarje na prednosti, ki jih ima naša čebela mimo njihove. Kmalu nato so začela prihajati naročila iz Nemčije, ni se mu pa zdelo vredno, da bi se ukvarjal s prodajo in razpošiljanjem čebel. Šele njegov sin Emil Ravenegg, ki je leta 1859 prevzel po očetu posestvo, je zaslutil v trgovini z njimi dober vir dohodkov. Začel jih je izvažati, in ker so se povsod, kamor so prišle, odlikovale mimo drugih, so se množila naročila od leta do leta. Ravenegg je bil tedaj edini, ki se je ukvarjal z izvozom, in ni čuda, da je dosegel visoke cene. Kmalu pa se je pojavila konkurenca. Z izvozom so se začeli baviti tudi slovenski čebelarji. Zlasti je zaslovela tvrdka Mihael Ambrožič v Mojstrani na Gorenjskem, pozneje pa tudi tvrdki Egidij Jeglič na Selu pri Žirovnici in Janez Strgar v Bitnjah pri Bohinjski Bistrici. S ceniki, brošurami in članki v raznih svetovnih jezikih in z razstavljanjem čebel po inozemskih razstavah so seznanjale podjetne tvrdke tuji čebelarski svet z našo čebelo. Zbudili so s tem mnogo zanimanja. Naša čebela se je povsod odlikovala, kjerkoli so jo uvozili.

Čprav so se »Kranjice« v tujini zelo množile, niso mogle prevladati tuje krvi. Čista vzreja naše čebele v tujini ni bila mogoča in se morda tudi ni izplačala, zato so jo morali vedno na novo uvažati. Inozemski čebelarji so trdili, da se naša čebela v njih deželah hitro prilagodi tamkajšnjemu podnebjju in da izgubi potem vse svoje posebne lastnosti. Ako je res kaj na tem in ali je bila temu vzrok morda ploditev s troti drugih čebelnih pasem, tega nismo nikdar zvedeli.

Neprestani uvoz naših čebel je bil inozemcem med drugim povod, da so začeli vzrejati zlahtne matice iz najboljših rodov. Bajе so dosegli z njimi že prav lepe uspehe. Če se bo to res povsem zanesljivo obneslo, smemo tudi mi pričakovati, da bomo z odbiranjem in vzrejo zlahtnih matic, ki jo prav sedaj snujemo, izboljšali kakovost naše čebele v izdatni meri, zlasti še tedaj, če postane nedvomno, kar je sedaj dognal nemški znanstvenik dr. G. Goetze, namreč, da imajo nekateri rodovi naše čebele poleg vseh vrlin še izredno dolga sesala. To bo velika pridobitev za nas! Izvoz utegne oživetiti in se zelo povečati. Odbor našega društva je že letos uredil pršilno postajo v Kamniški Bistrici. Pooblaščen sem, da povabim vse one, ki se hočejo baviti z vzrejo plemenitih matic, da se javijo društvu.

Denar, ki so ga morali plačevati inozemski čebelarji naši deželi zaradi uvažanja naših čebel, in pa uspehi, ki so jih dosegli s smotreno vzrejo matic, so bili povod, da so Nemčija, Švica in druge države po vojni zaprle svoje meje naši čebeli. Danes, po preteku nekoliko let, je tam mnogo čebelarjev, ki želijo, da meje zopet odpro. Jasno, da je bil z zaporo naš izvoz občutno prizadet. Naš podjetni Strgar pa zaradi tega ni vrgel puške v koruzo, ampak poiskal in povečal si je tržišča v onih državah, kjer ni zapore. Kakor čujemo, je prejel laskava priznanja za svoje pošilja-

tve čebel v Egiptu in Avstralijo. Bajne prednjači tam naša čebela vsem drugim.

Še nekaj je potrebno, da omenim. Drugi narodi so si s smotrenim delom vzredili razne plemenite živalske pasme, n. pr. Švicarji goved, Angleži konje in prašiče itd., ali pa proizvajajo tako popolne industrijske izdelke, da obvladujejo z njimi ves svet (Francozi, Angleži, Nemci itd.), mi pa, ki nam je narava sama dala žival, ki je nima svet enake, se nismo ganili. Merodajni naši krogi so doslej storili premalo, da bi se s to veliko dobrino okoristili. A tudi v tem oziru se je pričel pokret. Snuje se klub ljubiteljev naše čebele, ki hoče delati zanjo svetovno propagando. Upamo, da bodo tudi merodajni činitelji spoznali pomen te organizacije ter segli možem krepko pod ramo.

Proslava I. društvene prašilne postaje.

Na povabilo Čebelarkega društva v dnevnikih sešlo se nas je dne 29. junija t. l. po prihodu turistijskega vlaka na kamniškem kolodvoru nekaj vnetih čebelarjev. Namenili smo se, da si ogledamo in proslavimo najnovejšo društveno ustanovo: čebelno prašilno postajo, ki je nameščena na izredno lepi točki Kamniške Bistrice, na Kopskih.

Nekateri smo zasedli avtobus, ki je redno v prometu in ki nas je potegnil do Korelna v Stahovci ter nam skrajšal pešhojo za 6 km. Tu so zadnje čebele ob Bistrici navzgor. Drugi, ki niso dobili v avtobusu prostora, so jo mahkali peš, a ne za smodnišnico po prašni banovinski cesti za avtobusom, temveč po prijetni stezi ob levem bregu Bistrice mimo Mekinj in Godiča.

Od Stahovca pelje novo nadelavana in za splošni vozni promet še ne odprta avtomobilska cesta mimo Kopskih prav do Kamniškega doma ob izviru Bistrice.

Kakor vsi pešci, smo se tudi mi poslužili deloma prijetne poti ob šumeči vodi, de-

Pri tem pa ne smemo pozabiti, da je trgovec važen činitelj narodnega gospodarstva. Dežele, ki so imele dobre in solidne trgovce, so obogateli. Zlasti pri izvozu je glavno, da je postrežba skrajno solidna. Kar je slabega, brez škode lahko doma prodamo, nikakor pa ne sme tako blago v tujino. V inozemstvo le najlepše in najboljše! Po tem pravilu se ravnajo Angleži že od nekdanj. Le na ta način si pridobimo priznanje in veljavo.

Našim trgovcem, ki spoštujejo ta načela, pa moramo priznati zasluge. Kako potrebni bi bili tudi še trgovci, ki bi s skrbno izbero, solidno in točno postrežbo pridobili tudi našemu medu veljavo v inozemstvu! O kakem slovesu tega blaga v tujini pa žal do danes še nismo čuli. Upajmo, da se bo tudi to sčasoma doseglo.

loma vozne ceste, s katere smo zopet krenili na lepo, shojeno stezo, ki pelje po ozki dolini skozi smrekove in bukove gozde. Med potjo se nam je tu in tam odprl prekrasen razgled na najvišje vrhove kamniških planin, ki človeka, ki ima le nekaj smisla za naravo, kar vlečejo k sebi.

Po petčetrturni hoji smo dospeli iz Stahovca na Kopske. To je približno 2 ha velik pravokoten, nekoliko proti jugozapadu viseč travnik, obrobjen z zelenim drevjem. V njegovi sredini je skromno stanovanjsko poslopje, ki v njem biva korporacijski lovec gosp. Špin in njegova izredno postrežljiva soproga.

Neprekosljiv je pogled s Kopskih proti severozapadu. V velikem loku stoje pred teboj ponos naših planin: Grintavec, Štruca, Skuta, Brana in Planjava. Proti jugovzhodu se dvigajo nad Kopska obrobni grebeni kamniške Velike planine, na zapadni strani pa omejuje obzor kamniški vremenik: Mokrica. Na svojem spodnjem pobočju je posekana in nudi v juniju čebelam naše postaje izborna pašo.

Ko so tudi najslabši pešci primahal do lvske hiše, smo se podali k prašilni po-

staji. Nameščena je na severovzhodnem najvišjem robu travnika in sega deloma tudi v gozd. Pred šestimi tedni je bila tu še gošča lesk, robid, srobot, kropriv in drugega malovrednega rastlinja.

Postaja leži 580 m nad morjem. Pripadajoče kvadratno zemljišče je ograjeno z bodečo žico in ima na južnovzhodni strani med dvema krepkima stebroma že od daleč vidno napisno desko, ki naj mimoidočim pove, v kake namene rabi.

Ob vhodu, ki je z gozdne strani, nas je iskreno pozdravil društveni predsednik. Razložil nam je namen postaje ter izvajal, da nudi nova naprava čebelarjem možnost, da svoje najboljše čebelne družine tudi take ohranijo, in na najzanesljivejši način razmnože. S tem se bo zboljšal donos medu in dvignila tudi kupčija z našo odlično čebelo. Kako bomo dosegli ta smoter, bo »Slov. Čebelar« še obširneje opisal.

Predsednik nam je nadalje navedel težave, ki so se pojavile pri ustanovitvi postaje in se zahvalil vsem, ki so pripomogli, da je postaja začela poslovati. Spominjal se je zlasti lastnice zemljišča, Kamniške meščanske korporacije, ki je prepustila društvu svet proti neznatni priznalni najemini. Opravičeno zahvalo zaslužijo predsednik korporacije gosp. dr. Vidic, odbornik gosp. Žargi in vsi korporacijski uslužbenci, s katerimi smo imeli posla. Predsednik se je zahvalil tudi društvenemu tajniku gosp. Drmelju, ki je preskrbel brezplačno napisno desko in izvršil razna dela, in gosp. ravnatelju Arku, čigar skrb je

bila nabava ličnega inventarja. Končno je predsednik še pozval navzoče, naj podpirajo društveno delovanje v lastno korist in v blagor vseh čebelarjev.

Po nagovoru nam je društveni predsednik razkazal naprave prašilne postaje in nam na kratko razložil njeno poslovanje.

V malem čebelnjačku stoji plemenjak, ki se odlikuje z vsemi vrlinami naše čebelne pasme še prav posebna, prednostna svojstva. Dr. Gotze iz Nemčije je dognal, da imajo čebele tega panja zelo dolge rilčke. Zaradi tega so sposobne, da posebno lahko izkoriščajo deteljno pašo. Plemenjak, ki ga je prepustil društvu gosp. župnik Kraker, je imel o priliki našega obiska iz golih satnic izdelano in napolnjeno medišče in kar je najvažnejše, obilico krepkih trovtov.

V ozadju in na desni in levi plemenjaka je stalo deset malih prašilnikov, vsak za dva mala prašilčka z mladimi maticami. Deset od teh je bilo vzrejenih v Ljubljani iz ličink, ki so bile vzete prej imenova-

nemu plemenjaku. Te mlade matice, ki predstavljajo čist čebelni Krakerjev rod, so bile že vse oprasene.

Na prahi pa je bilo še nekaj drugih matic, ki izvirajo iz posebno dobrega čebelnega rodu gosp. Arka. Te bodo matere drugemu rodu, po imenu A r k r a.

Vse matice bo društvo proti odškodnini prepustilo dobrim čebelarjem, da jih preizkusijo. Obdržalo pa si bo pravico, da bo smelo preiskati njene potomce in od njih jemati zalego za vzrejo matic.

Po ogledu prašilne postaje je povzel besedo gosp. Žnideršič in predočil čebelarjem važnost pravkar ogledane naprave in se zahvalil vsem, ki imajo zasluge za ustanovitev postaje, zlasti društvenemu predsedniku.

Ko je gosp. Leskovic napravil nekaj fotografičnih posnetkov prašilne postaje in navzočih čebelarjev, je odšla vsa družba k izviru Bistrice, kjer se je razvila prav prijetna zabava. Plesa, šaljive pošte, srečolova in drugih sličnih zabavnih točk ni bilo, pač pa najživahnejši prijateljski razgovori. Razpravljalo se je o čebelah, potem o čebelah, in še o čebelah. Za trenutek je govorica prekoračila na kak drug predmet, pa kar nehote smo bili zopet pri naših ljubljenkah. Zabavo je izredno oživil vpliven barjanski čebelar, ki je po zgledu ribniških dovtipov pa z vso resnostjo trdil, kako škodljive in nevarne so ljubljanske čebele in kakšne mere bodo njegovi rojaki povzeli, da se jih ubranijo.

Proti večeru smo se vračali mimo prašilne postaje v Kamnik in na svoje domove. Spotoma so vzeli prve oprasene matice seboj.

Izlet čebelarjev v Kamniško Bistrico.

Društvo pričakuje, da bo zrastle še več enakih postaj in da se bodo čebelarji vračali z njih z enakim čuvstvom zadovoljnosti in z enakim, dragocenim bremenom kakor smo se mi s Kopišč.

Mesečni čebelarski razgovori.

J. Mayer — Dob pri Domžalah.

Mesec oktober.

Letošnje izredno leto nas je prisililo k ne navadnemu delu koncem septembra meseca. Mnogi čebelarji so morali število panjev do polovice skrčiti, nekateri še celo bolj. Iz dveh panjev so naredili enega sposobnega za zazimljenje. Na ta način smo dobili nekako normalno močne plemenjake z nekoliko kg zimske zaloge. Druga leta smo ob tem času točili, letos pa s sladkorjem dopolnjemo zimsko zalogo.

Po mnogih brezuspešnih intervencijah se je osrednjemu društvu vendarle posrečilo, da zopet dobivamo neobdavčen sladkor za čebele. Kako prav nam bo posebno letos prišel! Marsikaterega plemenjaka bomo lahko z njim rešili smrti.

Sladkor je denaturiran s 3% ogljenim prahom in je nekako sive barve. Mnogi so se bali, da bo delal nadlego, pa ni tako. Že ko raztapljamo sladkor, se na vrhu nabere mnogo črne prahu, ker je lažji od vode, in ga lahko s posnemalko zajamemo in odstranimo. Tekočina je res črna in ne vzbuja posebnega zaupanja. Pa pustimo jo dan ali dva popolnoma na miru! Ves ogljen prah se polagoma sesede na dno posode, tekočina se precej očisti, je izborna za krmljenje in jo čebele brez oklevanja rade jemljejo. Tudi v pitalnikih ostane še mnogo drobnega prahu; čebele so sprejele skoro čisto sladkorno raztopino.

Tiste črne gošče, ki je še ostala na dnu posode, pa tudi ne zavržemo. Treba jo je

le nekoliko razredčiti z vodo in jo skozi močno platno precediti. V ta namen postavim stol narobe na mizo, da štrlijo noge navzgor. Čez vse štiri noge navežem omenjeno platno, da tvori proti sredini vrečico. V to vlivam po potrebi tisto črno raztopino, ki se počasi cedi v podstavljeno posodo, se precej očisti in jo potem porabimo pri topljenju sladkorja, ali pa za pokladanje. Za precejevanje tekočine je najboljša že nekajkrat izprava tkanina. Iz vrečice od časa do časa z žlico odstranimo nabrano oglje, da se platno preveč ne zamaši.

Toplina zraka stalno pada in v drugi polovici oktobra so že mrzle noči. Čas je, da začnemo panje zazimljati. S strguljo odstranimo z dna panja vse mostičke, ki so jih čebele teku poletja postavile, da so lažje opvzpele na satje. Tudi vse vogle in kote dobro očistimo, da lahko porinemo lepenko pod satje. Lepenka je neprecenljive važnosti za čebelarja; vsak in pa, kar je glavno, brez nepotrebne razburjenja čebel se lahko prepričamo o legi gnezda, o porabi zaloge itd. Posebno na pomlad, ko je nestanovitno vreme čebelam mnogokrat v pogubo, odstranimo z enim samim potegljajem vse mrtvice iz panja in olajšamo s tem čebelam težavno delo snajenja. Lepenka si pripravimo že čez poletje, da jo lahko prepojimo s firnežem ali lanenim oljem in jo dobro presušimo. Prepojena lepenka se ne krivi zaradi vlage v panju. Na srednjem koncu, kjer se lepenka dotika žrela, izrežemo do 2 cm širok pas, da je žrelo vedno odprto. V početku mojega čebelarjenja se mi je pred pomladjo zadušil plemenjak, ker se je lepenka zaradi vlage skrivila in zakrila žrelo. Zadi napravimo luknjico za vrstico, ki z njo potegnemo lepenko iz panja.

Iz medišča smo odstranili vse sate in prekrili matično rešetko s primernimi deščicami. Sedaj medišča že lahko zapažimo s časopisnim papirjem ali pa s slamnico. Predvsem moramo paziti, da je vsak prehod ali reža iz plodišča v medišče zaprt, ker vsak še tako majhen prepri občutno škoduje prezimovanju čebel. Pri mnogih podeželskih čebelarjih sem videl mesto slamnice nalašč za to napravljene blazinice iz žakljevine in napolnjene z dlakami, ki jih za majhen denar dobimo pri vsakem strojarju. Te blazine izborno zapro panj; niti v najhujših zimah se na vratih ni nabirala vlaga, pa tudi satje ne plesni v krajnih panjih kot to mnogokrat naletimo. Po dosedanjih izkustvih sem se odločil, da zazimim konec oktobra že popolnoma in ne čakam šele mrzlih dni. Isto pobudo za natančna opazovanja pa najdem tudi v lanskem švicarskem čebelarskem listu.

Oktobra meseca že brez škode prestavljamo panje. Zato lahko napolnimo vse vrzeli v skla-

du in panje tesno drugega k drugemu porinemo. Ob straneh in z vrha zapažimo panje s precej debelo plastjo otave ali mahu. Najslabša je slama, ker privablja miši. Posebno moramo paziti, da so vse reže med posameznimi panji dobro zadelane, da ne more nikjer nastati preprih. Tudi prazna medišča gorenje vrste zadelamo, da se na ohlajenem vrhu ne nabira vlaga.

Kdor prezimuje v mediščih, mora gornjo vrsto panjev posebno dobro zadelati. Vendar puščamo prazno satje v plodiščih, kjer je tudi precej varno pred večjo.

Posebno pozornost pri zazimljanju čebel posvečamo žrelcu, ki morajo biti čez zime popolnoma odprta, da more zrak krožiti in se v panju obnavljati. Premala žrela ovirajo pravilno kroženje svežega zraka in se potem razburjajo čebele. Najprimernejša so 8 mm visoka. Kjerkoli so višja jih moramo znižati. Še bolje je, ako jih po vsej dolžini predelimo z močno žico in s tem zabranimo tudi drobni rovki dohod v panj. Stari čebelarji so preširoka žrela pazili z redkimi brinjevimi vejicami, ki pač dopuščajo kroženje zraka pa varujejo panj pred rovkami.

V dobi zimskega počitka slednjič uredimo in popravimo vse čebelarsko orodje, ki naj bo vedno zelo snažno in stalno na svojem mestu. Posebno pažnjo je posvečati pitalnikom, da je v njih največja snaga. Pred zimo še enkrat pregledamo spravljeno satje, odnosno ga še enkrat zažveplamo.

Druga leta nam je posvečati mnogo skrbi medu in njegovi shranitvi, letos pa nam usoda te skrbi ni naklonila. Vendar, kdorkoli spravlja med za lastno porabo ali za poznejšo prodajo, vsakega moram opozoriti, da nam bo le **prvovrstno in čisto blago napravilo pot v boljšo bodočnost.**

★

Žalosten je račun letošnjega leta. S težkim srcem bo marsikdo segal v — skoro bi rekel — prazno denarnico, da bo svojim čebelam dal možnost, da se pretolčejo čez zimo. Vem, da se ne strašite izdatkov, velikih v teh težkih časih, samo da preskrbite svoje ljubljenske. Koliko zlatih uric so nam že pripravile! Ali jim nismo dolžni sedaj pomagati, da tudi one prebredejo težke čase. Saj mora tudi priti »boljši čas« zanje in za nas. Takrat nam bodo zopet stotero vplačale našo skrb zanje. Zato kličem vsem zvestim sočlanom: bilo bi prihodnje leto našim čebelicam bolj naklonjeno nego letošnje. Bila bi nam vsem lepša **b o d o č n o s t !**

Opazovalne postaje.

Julij Mayer — Dob pri Domžalah.

Splošno mesečno poročilo.

Star čebelarški praktik mi je dokazal, da se imamo nadejati dobre ajdove paše vedno takrat, ko pade cvet na dobo mesečnega naraščanja. S kakšnim veseljem sem spoznal iz koledarja, da je letos tak čas! Po pomladni polomiji sem upal vsaj na ajdo. A upanje se mi izpolnilo, letošnje izredno leto je vsa pravila postavilo na glavo!

Tako slabega meseca že dolga desetletja nismo imeli. Vse postaje poročajo o katastrofalni suši, ki je zadrževala sleherno medenje na otavi. Ajda je zrasla komaj ped visoko in ni mogla zaradi dolgotrajne suše mediti. Do-

sedaj poroča le osem postaj malenkosten donos. Največji je bil v Vavpčji vasi pri Semiču, celih 240 dkg, toliko kolikor v normalni ajdovi paši poskoči tehtnica skoraj dnevno! Vse druge postaje pa poročajo o občutnem padcu teže. Medene zaloge, ki izvirajo še od pomladne paše, so se znatno skrčile, panji plemenjaki imajo komaj po nekoliko kg zaloge. Roji so popolnoma suhi. V pre mnogih krajih so družine od lakote padale, drugod so se pojavljali lakotni roji.

Povsod bomo morali številno panjev znatno znižati in z združevanjem plemenjake ojačiti

Mesečni pregled za avgust 1932.

Kraj	Višina nad morjem m	Panj je teže									Zračna toplina			Dni je bilo							
		pridobil v			izgubil v			v mesecu čistih dkg		največ pridobil		najvišja	najnižja	srednja mesečna	izletnih	deževnih	snežnih	oblačnih	poljasnih	jasnih	vetrovnih
		1.	2.	3.	1.	2.	3.	pri-	po-	dne	+	-	°C								
		mesečni tretjini dkg						pri-	po-	dne	°C										
Vič pri Ljubljani .	298	100	70	70	90	20	—	130	—	30	24	+31	+10	+21.6	30	5	—	3	—	28	7
Št. Vid n. Ljubljano	314	20	—	170	115	175	40	—	140	60	31	+33	+8	+20.2	31	6	—	2	4	25	5
Tacen pod Šmarno goro	314	65	55	85	40	20	10	135	—	30	12	+33	+9	+21.7	31	4	—	3	4	24	1
Virmaše pri Škofji Loki	361	25	—	235	110	140	10	—	—	35	25	+32	+12	+22.1	31	6	—	2	6	23	27
Blejska Dobrava .	577	—	—	90	85	75	—	—	70	35	31	+31	+13	+20.8	29	2	—	2	5	24	1
Dob	305	30	—	120	20	10	—	120	—	30	27	+37	+7	+21.9	30	2	—	3	4	24	—
Rova na Gorenjsk.	350	75	45	185	45	10	30	220	—	40	26	+31	+10	+21.3	31	4	—	1	3	27	8
Breg-Križe	483	310	400	370	50	—	—	1030	—	100	12	+30	+9	+20.7	30	3	—	3	6	22	4
Cerknica	575	30	30	20	55	110	145	—	230	30	12	+31	+8	+19.8	31	5	—	1	5	25	24
Sv. Gregor pri Ortneku	736	—	20	—	190	14	160	—	344	20	18	+31	+10	+21.2	31	3	—	1	1	29	13
Krka	300	—	—	110	180	115	30	—	215	20	30	+32	+9	+20.4	30	4	—	3	7	21	5
Vavčja vasp. Semiču	280	75	135	195	55	—	110	240	—	70	24	+31	+14	+21.2	31	3	—	—	5	26	15
Novo mesto	180	—	35	200	110	85	10	30	—	50	31	+37	+10	+22.7	28	3	—	3	3	25	3
Leskovec p. Krškem	186	—	—	—	150	200	130	—	480	—	—	+34	+11	+21.9	29	6	—	1	13	17	7
Podava na Drav. polju	255	20	20	35	150	135	95	—	305	20	29	+34	+11	+21.9	31	6	—	2	21	8	29
Sp. Ložnica p. Žalcu	252	125	35	5	115	—	40	10	—	35	9	+26	+9	+17.7	30	5	—	2	12	17	24
Radvanje p. Marib.	270	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sv. Duh na Ostrem vrhu	536	—	45	65	130	25	—	—	45	15	18	+29	+9	+18.4	31	6	—	1	11	19	6
Predanovci	195	10	—	325	45	85	5	200	—	120	31	+28	+10	+23.8	30	2	—	4	5	22	13
Cezanjevci	182	—	—	120	50	170	40	—	140	40	28	+32	+11	+21.3	31	9	—	1	10	20	21
Muta	387	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	+32	+10	+20.8	30	5	—	2	14	15	11
Bučka	307	25	—	5	100	65	30	—	165	25	3	+35	+12	+23.8	31	1	—	1	14	16	10
Nedeljica pri Turnišču	170	5	10	30	20	60	110	—	145	20	23	+34	+11	+22.5	30	3	—	2	6	23	11
Koprivnik pri Kočevju	628	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Studenci p. Marib.	—	—	—	—	230	200	45	—	475	—	—	+31	+15	+19.6	31	3	—	2	10	19	24

¹ Vsi panji razen radvanjskega so A.-Ž. sestava.

in preskrbeti za zimo. Mnogo čebelarstev pride decimiranih v zimo. Brez izjeme bomo morali letos vsi seči po sladkorju. Le v nekaterih predelih bivše Štajerske obstoji upanje, da si bodo čebele še v septembru nabrale pičlo zimsko zalogo na ajdi, ker je dež namočil zemljo in je prej nizka ajda bujnejše pogнала cvet. Upanje pa je zelo, zelo majhno.

KRAJEVNA POROCILA.

Vič pri Ljubljani. Kljub lepemu vremenu in zadostni vlagi v začetku meseca otava letos ni medila. Skrbinec (sonchus) nam je mnogo čebel pobral.

Cerknica. Letošnji pridelek medu je tako malenkosten, da bodo morali vsi tukajšnji čebelarji zimsko zalogo spopolniti s sladkorjem.

Virmaše pri Škofji Loki. Tako slabe paše skozi vse leto kakor letos v našem kraju noben star čebelar ne pomni. Padali bodo panji že jeseni. Zaradi upanja na ajdovo pašo in pa zaradi pomanjkanja denarja so člani malo sladkorja za čebele naročili. Letos so mnogo čebel navozili iz Poljanske in Selške doline, kjer so že sedaj morali pitati, da si zadošča ob mormalnih letih tukajšnja paša komaj za domače čebele.

Rova. Zaradi prevelike suše je ajda popolnoma odpovedala. Treba bo mnogo dodati, da ne bomo imeli na pomlad samih mrličev.

Bučka: Avgust je bil skrajno suh. Izletnih dni je bilo sicer 31 — donosa manj kot nič.

Sp. Ložnica pri Žalcu: Najslabši mesec za čebele odkar pomnim. Otava ni dala nič, ajda nizka. Čebele so se zelo porazgubile. Treba bo krmiti!

Novo mesto: Z ajdo je letos polom. Malo je družin, ki bi imele zimsko zalogo. Kdor ne bo pital, je zapisal čebelarstvo smrti.

Leskovec pri Krškem: Ajda, edino letošnje upanje, je splavalo po suši, ki je katastrofalno uničevala vse. Do julija smo v srezu izgubili 479 panjev z nepremičnim, 112 s premičnim in 43 panjev z mešanim satjem. Posledice suše bodo še mnogo večje, da si se trudijo čebelarji, da bi z združevanjem in pitanjem obdržali vsaj polovico panjev.

Podova na Dravskem polju: Kljub vsem opominom in odlokom so zasedli čebelarji »popotniki« tukajšnja pasišča že, ko so bila z ajdo posejana polja še gola. Nekateri domači čebelarji so zato odpeljali svoje čebele drugam. V nekaterih primerih se je pojavilo tudi ropanje.

Predanovci. Pri dveh čebelarjih se je pojavila gniloba. Oblasti naj zadevo hitro in točno preiščejo, še pred zazimljenjem, da bo mogoče bolezen zanesljivo zatreti.

Cezanjevci. Veliko vprašanje je še, ali si bodo čebele nabrale zimsko zalogo, ker ne more ajda zaradi velike suše rasti. K vsemu temu se je v mnogih krajih pojavila gniloba, kar se je tudi uradno ugotovilo. Kot sem slišal, je nekaterim čebelarjem padlo mnogo panjev. Krivda leži v nevednosti in zanikarnosti čebelarjev samih, ki se pa ne dajo organizirati. Podružnica je že večkrat zahtevala temeljit pregled vseh panjev. S tem bi bilo mogoče ugotoviti leglo te bolezni in potem vendar že enkrat začeti z odločnim zatiranjem.

Nedeljica: Lakotni roji so na dnevnem redu. Nekemu čebelarju je rojilo kar 17 rojev, seveda od lakote. Drugemu je poginilo nad 20 družin. Prekmurje kaj takega še ni doživelo.

Sv. Gregor pri Ortneku: Največja škoda bo, ker so čebele z zaleganjem že tako zelo odnehale in bo zato zelo malo mladice v zazimljenih panjih.

Dopisi.

Iz ptujske okolice. A.Ž. panj in čebelarstva kriza. Živimo v dobi naprednega čebelarstva. Če hočemo napredovati, nam je treba strokovnega znanja, katerega nam nudi v obilici »Slov. Čebelar«. Poznam kraj z enajstimi čebelarji. Pri podružnici sta včlanjena le dva. Dasi bi jih dotična podružnica lahko nabrala v svojem okolišu nad petdeset, jih ima sedaj le 17. Ne sme nas, dragi čebelarji, ovirati članarina 40 Din, ki jo plačamo. Ta znesek nam lahko vrne en sam panj, ako čebelarimo po naukih, ki jih prinaša »Slov. Čebelar« izpod peresa izkušenih čebelarjev. Tak starokopitnež sem bil jaz sam, in me zelo veselijo čebele. Čebelarim že 10 let. Imel sem raz-

lične panje, katere sem si sam po svoji meri napravil. Ob koncu čebelarskega leta sem nactal toliko medu, da bi bil lahko z njim namazal kak panj, če bi bilo treba ogrebsti kak roj. Za prodajo ali domačo porabo pa je bilo le malo. Šele pred dvema letoma sem izprevidel, da tako ne gre dalje, ker imam same izdatke, ter ni poplačan niti trud. Nabavil sem si druge panje, zlasti A.-Ž. panje, ki jih večina čebelarjev priporoča. Šele sedaj vidim, kaj pomenijo dobri panji za čebelarstvo.

Ker sem se šele sedaj začel zanimati za pravilno čebelarjenje, sem obiskal tu in tam kakega večjega izkušenega čebelarja. Zelo me je veselilo, če mi je odprl svoj čebeljak

in razkazal svoje družine, kako se razvijajo pod njegovo spretno roko. Vsem sem za pouk hvaležen.

Pri tem ogledovanju sem naletel na čebelarje, ki so A.-Ž. panj predelali na razne načine in mere. K nemu sem prišel ravno ko je prestavljal, ter sem si ta panj lahko bolje ogledal.

Panj je podolgovat in zbit iz navadnih desek; medišče ima za plodiščem. Vprašal sem ga, če se mu ta panj bolje obnese kakor izvirni Aževac, pa je odgovoril, da ne zaradi tega, ampak ker ga tak panj stane le 100 Din, natančno izdelan Aževac pa 250 do 300 Din. Ker ima take panje že 2 do 3, jih ne bom grajal. Smo pač v dobi krize, in ne moremo vsako leto panjev menjavati. Ako hočemo tak prestavljen panj pregledati, moramo vse medišče zložiti na kozico, da moremo do vališča. Tudi je sedaj mučno jemati satnike iz plodišča, ki je tako globoko spredaj. Čas bi že bil, da bi čebelarji že izprevideli ter se oprijeli kljub krizi čebelarškega društva in njegovih podružnic, ter da bi potem lahko rekli: vsi za enega, eden za vse. Ptujčan.

Iz Trojan. Prosim Vas, gosp. urednik, malo prostorčka v »Slov. Čebelarju«, saj se od nas nikoli nobeden ne oglasi. Res nas je malo čebelarjev-članov tukaj, toda čebelar-nečlan pa bi skoraj rekel je pri vsaki peti hiši. Čebelarji-nečlani so samo v dobrih letinah, kadar vsak štor medi. Ko pa pride slaba letina, pa nimajo in pravijo, da čebel ne znajo opravljati.

Pašne razmere so pri nas včasih prav dobre, samo kraj je malo bolj izpostavljen vetrovom. Ajdova paša je prav izdatna, kadar je bolj vlažna jesen, ker je ilovnata zemlja. Danes, ko to pišem, smo 8. septembra in čebele prinašajo toliko hrane, kolikor porabijo. Kje je zimska zaloga? Denarja za sladkor pa tudi ni.

Čital sem v zadnji številki »Slov. Čebelarja« med drobižem o nagli prahi matic. Jaz lahko malo pojasnim, kako pridejo matice v medišče. Ko panj prelega, preneha matica zalegati.

Jajčniki tako splahnejo, da postane vitka in se lahko splazi skozi rešetko v medišče. Čebele v plodišču se takrat čutijo skoraj brezmatične in ne silijo v roj. Kadar se pa mlade matice izležejo, pa panj roji z mladnicami. Če je medišče odmašeno, ostane stara matica gori, in ne gre z rojem. Nazaj v plodišče se pa nikdar ne vrne. O tem sem prepričan, ker se mi je tako primerilo pri treh panjih. Ker sem vedel, da je panj preleгал, pa roja ni bilo takrat, ko bi moralo biti, iskal sem vzrok in sem našel matico v medišču, toda še brez zalege. Pustil sem jo kamor se je preselila in čakal radovedno kaj bo. Ako je pa tak panj rojil, sem roj vrnil v plodišče. Ko se je mlada matica oprasila, sem staro v medišču uničil. Zalegla je v tem času en do dva sata. Jaz sklepam, da se je piscu »Nagle prahe matic« ravno tako primerilo.

Sporočam tudi, da se mi je letos neka mlada matica tako oprasila, da se niso legle prave čebele, ampak spake: »pol tiča, pol miši.« Trup in zadek so imele kakor čebele, glavo pa trotjo. Nekatero pa so imele glavo in prsa čebelina, zadek pa trotji. Nisem pa teh spak pravočasno opazil in mi je panj oslabel, ker se je le malo pravih čebel izleglo. Spacke so čebele metale iz panja. Matica je pa obilo zalegala, prav kakor prvovrstna matica. Zalega je bila strnjena, pokrovci ravno taki kakor pri drugi zalegi. Čebelarim že 20 let, pa še nisem nikoli opazil kaj sličnega, čeprav opazujem te živalce zelo natanko. Rojilo je pri nas letos skoraj vse, samo nekoliko slabičev ne.

Ivan Cukljati v Jeleniku pri Trojanah.

Pripomba uredništva. Vaš primer nima prav nič skupnega s primerom, ki je bil opisan v beležki »Nagla praha matic«. Kadar panj prelega, nastavi kvečjemu dva matičnika. Več jih ne potrebuje, ker ne namerava rojiti. Vam so ušle stare matice gori — tako domnevate. V mojem primeru pa stare matice ni bilo.

Društvene vesti.

Preselitev društvene čebelarne.

Društvena Čebelarna se je preselila dne 26. septembra t. l. v nove poslovne prostore v Miklošičevi-Pražakovi ulici št. 13 (v hiši podružnice Mestne hranilnice ljubljanske).

Pražakova ulica je zdej za justično palačo, Miklošičeva cesta pa vodi od glav-

nega kolodvora mimo palače Vzajemne zavarovalnice proti frančiškanski cerkvi. Od glavnega kolodvora do Društvene Čebelarne je dobrih 150 korakov.

Brošure o medu. Društvo je založilo brošure o vrednosti in porabi medu, ki jo je spisal prof. Josip Verbič. Brošura je prav lične oblike in zelo dobre vsebine. Za reklamo medu je jako pripravna in za mar-

sikoga tudi poučna. V kratkem jih bo društvo razposlalo podružnicam. Kdor jih ne bo hotel sprejeti, jih lahko vrne.

Položnice. Nekateri člani, ki nimajo društvene položnice, nam pošiljajo denar po denarnih nakaznicah in imajo zaradi tega nepotrebne poštno stroške. Vsem članom zato sporočamo, da se položnice dobe na vseh poštah. Treba je na nje napisati poleg svojega naslova le še naslov društva in njegovo številko čekovnega računa. Napišite tedaj: Čebelarstvo društvo za Slovenijo v Ljubljani, št. 11.066.

Resen opomin vsem, ki še niso plačali članarine. Koledar kaže že mesec oktober in vendar je še mnogo članov, ki še niso poravnali članarine za letos. Res je, da so časi težki, vendar si ne moremo misliti, da bi bilo nemogoče tekom 9 mesecev poslati 40 Din za članarino. Če že ne gre vse hkrati, naj bi si člani pomagali vsaj s plačevanjem v obrokih. Če bi zamudniki vsak drugi mesec plačali po 10 Din, bi bila že vsa članarina poravnana.

Poleg težke krize je zadela čebelarje še slaba letina. S sladkorjem je treba pomagati plemenjakom, da jih ohranimo za bodoče leto. Z največjo težavo zbiramo denar za sladkor, ki ga moramo tovarni plačati vnaprej. Mnogo lažje bi bilo odboru, ako bi imel zbrano vso članarino in bi si ž njo pomagal. Zamudniki pa so nas pustili na cedilu. Zganite se, prosimo, vsaj sedaj in nemudoma pošljite članarino. Ne dopustite, da bi moral odbor poseči po ostrejših sredstvih, da izterja članarino!

Sladkor. Po naročilih na sladkor se najbolj pozna, kako zelo smo čebelarji letos prizadeti. Človeku je kar težko, ko prebira naročilna pisma, ki v njih čebelarji tudi opisujejo svoj položaj. Za prvo silo in hitro pomoč bi potrebovali 4 do 5 vagonov sladkorja. Toda kje dobiti denar? Sladkor, ki je bil doslej naročen, je društvo že naročilo, oziroma razposlalo, nekaj pa ga bo imela Društvena Čebelarna za skrajno silo v zalogi. Dokler bo še čas za pitanje, ga bodo člani še lahko dobili.

Pitanje s sladkorjem. Na mnoga vprašanja podajamo članom sledeča pojasnila. Z ogljem mešan sladkor ni škodljiv čebelam. O tem smo se prepričali, preden smo sladkor sploh naročili. Torej je vsaka skrb odveč. Jesensko

pitanje čebel naj bi se dovršilo do konec meseca septembra. Prva polovica oktobra je še primerna za pitanje, a to le v sili. Čimprej pitanje opravimo, tem bolje je.

Z ogljem denaturiran sladkor je za ljudsko prehrano neuporaben, za čebele pa dober. Da odstranimo čim več ogljenega prahu, vsipamo sladkor le počasi in v malih množinah v lonec z vodo in sproti posnemamo s cedilcem plavajoče oglje. Ako pa skuhan sladkor pustimo vsaj en dan, da se ustavi, bo tekočina še bolj čista. Ker imajo čebele zelo fina sesala, poberejo iz pitalnika le čisto tekočino, ogljeni delci pa ostanejo na pitalniku. Kuhamo navadno 10 kg sladkorja na 8 do 9 litrov vode.

ZAPISNIKI SEJ OŽJEGA ODBORA OSREDNJEGA DRUŠTVA.

XXII. seja 21. julija 1932.

Navzočni: gg. predsednik Verbič, Babnik, Bukovec, Arko in Žnidaršič.

Gosp. predsednik je otvoril sejo in opravičil odsotnost tajnika.

Glede dopisa sreskega načelstva v Ptuj z dne 13. julija t. l. št. 8931/3 tičočega se zapore določenih krajev v ptujskem srezu zaradi gnilobe, se je sklenilo:

1. Sreskemu načelstvu v Ptuj zvečer sporočiti, da je odrejena zapora nepopolna. Prepovedati je treba tudi izvoz čebel in prodaja medu ter prodaja obljudenih in praznih panjev iz okuženih krajev.

2. Zapora je preobsežna. Po dosedanjih običajih so bile stavljene pod zaporo le okužene občine.

3. Zaradi preobsežne zapore bodo zelo oškodovani čebelarji, ki prevažajo čebele v pašo. Na tisoče kilogramov medu bo ostalo na cvetju neizkoristnih. Škodo pa bodo trpeli tudi kmetovalci, ker bo mnogo ajde ostalo neoplojene. Čebele domačih čebelarjev morejo oploditi kvečjemu le eno desetino posejane ajde.

4. Srezko načelstvo v Ptuj zvečer naprositi, da omili odrejeno zaporo nemudoma in jo omeji le na občine Moškanjci, Trnovska vas in Ločič, za te občine pa jo izpopolni tudi glede izvoza čebel in prodaje medu in panjev.

5. Enako vlogo je poslati tudi bankski upravi.

Gosp. predsednik je poročal, da je občina Tomišelj prepovedala ljubljanski čebelarji podružnici predstavitev svojega čebelnjaka na lastno zemljišče v isti občini. Da bo imela pritožba podružnice zadostno oporo, jo bo Osrednje društvo najkrepkeje podprlo!

Glede potujoče kmetijske razstave je bilo sklenjeno, da se vse podružnice pozovejo, da poročajo, ali žele, da se ob priliki potujoče razstave v času od 1. maja do 30. junija prihodnjega leta predava o čebelarstvu. Banska uprava pa se bo na podlagi poročil podružnic naprosila, da naroči svojemu čebelarstvom referentu, da zaželena predavanja izvrši.

Za jesensko razstavo na velesejmu od 3. do 12. septembra bo gotovo le malo zanimanja. Pogoji bodo objavljeni v avgustovi številki »Slov. Čebelarja«. Če ne bo do 10. avgusta zadosti pri-

glašencev zaradi novih pogojev, se bo poročalo velesejmski upravi, da je treba prirediti čebelarstvo razstavo na stari način.

Dopis l'anske uprave z dne 8. julija 1932 št. 3889/6 o razdelitvi pasišč se je vzel na znanje in se bo objavil v »Slov. ečbelarju«.

XXIII. seja dne 1. avgusta 1932.

Navzočni: gg. predsednik Verbič, Babnik, Bukovec in Žnideršič.

Gosp. predsednik je otvoril sejo in opravičil tajnikovo odsotnost. Odbor je sklenil, da s 1. avgustom odpove prostore Društvene Čebelarne v Vošnjakovi ulici in najame nove v hiši Mestne hranilnice na vogalu Miklošičeve ceste in Pražakove ulice. V najemno pogodbo je treba vstaviti tudi pravico do souporabe kleti, dvorišča, stranišča, pralnice in drvarnice. V novih prostorih bo soba za društveno knjižnico in odborove seje.

Od inž. Arha z Blejske Dobrave naj se naroči na ogled nekaj od njega izumljenih zavojčkov za med.

Spremembo besedila etiket za kontroliran med je odbor na podlagi poročila gosp. Žnideršiča odobril.

Gosp. Žnideršič je predložil načrt za bodoče društveno delovanje. Razprava o njem se je preložila na eno izmed prihodnjih sej.

V dnevnikih je objavljen razglas srezkega načelstva v Ptujju, da je prepovedan dovoz čebel na ajdovo pašo na Ptujsko polje.

XXIV. seja dne 7. septembra 1932.

Navzočni: gg. predsednik Verbič, Arko, Bukovec, Babnik, Žnideršič in Dermelj.

Tajnik je prebral zapisnike zadnjih sej, ki so bili odobreni. Poročal je o došlih dopisih, ki jih je odbor vzel na znanje. Podal kratko poročilo o nabavi in razdelitvi sladkorja. Društvo je naročilo doslej dva vagona sladkorja in ga razdelilo med naročnike. Zbira nova naročila za tretji vagon, ki ga bomo naročili še ta mesec.

Gosp. Arko je poročal o novih prostorih Društvene Čebelarne v Pražakovi ulici, kjer bodo potrebna nekatera popravila in predelave ter nove napisne table. Odbor je odobril kredit za vsa ta popravila.

Gosp. prof. Verbič je poročal, da je brošura o medu dotiskana. Predlagal je, naj se pošljejo pismene zahvale dr. Gerloviču, dr. Jenku in dr. Merčunu za izjave o uporabi medu v zdravilstvu ter gospej Arkovi, ki je v prvi vrsti pripomogla, da smo te izjave dobili.

Cena za brošuro se je določila na 1-50 Din. Podružnicam se bo oddajala po 1 Din. Pravo ceno brošuri bo odbor določil, ko bo društvo dobilo račun iz tiskarne.

Poročilo

o občnem zboru »Zveze čebelarških podružnic v Celju«, ki se je vršil dne 20. marca 1932.

Predsednik g. Henrik Peternel je otvoril zborovanje, ugotovil, da je bil občni zbor pravilno sklican ter da je zastopanih 17 podružnic po svojih delegatih s 23 glasovi in da je torej sklepčen. Pozdravil je prisrčno navzočne delegate ter zastopnike osrednjega društva, gg. predsednika Verbiča, tajnika Dermelja in urednika Bukovca. Nato je podal s kratkimi obrisi poročilo o delovanju »Zveze« v minulem letu:

»Zvezni« odbor je skrbel po svojih močeh za povzdigo čebelarstva in čebelarke organizacije. Toda ničesar si odbor ne lasti kot izključno svoje zasluge, ampak ves uspeh sloni na eni strani na naklonjenosti osrednjega društva ter državnih oblasti, ki so s svojimi podporami omogočile raznovrstne poučne prireditve, na drugi strani na požrtvovalnem delu podružniških odborov in posameznih čebelarjev, ki so odborovo delo podpirali in dopolnjevali.

Odbor si je prizadeval ustreči vsem prošnjam in željam podružnic pri prirejanju tečajev ali predavanj, žal so ostale nekatere neupoštevane iz tehničnih ovir, to pa zaradi obolenja predsednika, ki zaradi prestane težke operacije dalj časa ni mogel predavati. Tudi se nekatere podružnice obračajo s svojimi prošnjami za predavanja na osrednje društvo v Ljubljani, ki jih pa odstopa »Zvezi« v izvr-

šitev. Pri tem se je v nekaterih primerih čas zavlekel, da je bilo za predavanje potem prepozno. Podružnice zavoljo tega prosimo, naj javljajo svoje želje za predavanja neposredno »Zvezi« v Celje.

Iz raznih prihrankov iz prejšnjih let je odbor določil tudi denarno podporo vsem podružnicam. Priznavamo, da je to, kar je dal, zelo malo, zlasti za podružnice z malo člani, a žal sredstva več niso dopuščala. Priporočamo torej gg. delegatom in načelstvom podružnic, naj skrbijo, kolikor je mogoče, da zvišajo število članov, kajti za podružnice in društvo velja isto kot za čebelne družine: čim močnejše so, tem zanesljivejši in obilnejši je uspeh dela.

Da bo »Zvezi« mogoče nadaljevati započeto in začrtano delo, priporočamo osrednjemu društvu, naj nam podpore tudi v bodoče ne odreče, obenem pa se za dosedanje naklonjenost iskreno zahvaljujemo.

Poročilo g. predsednika je občni zbor vzel z odobravanjem na znanje.

Tajniško poročilo je podal tajnik g. Gaberšek. Zveza je vršila svojo nalogo spričo težavnih razmer zadovoljivo. Priredila je 17 tečajev in predavanj in je v tem pogledu ustregla do malega vsem zahtevam podružnic.

Velik uspeh Zveze je tudi, da je otvorila v Celju podružnico Društvene Čebelarne (bla-

govnega oddelka), ki omogoča čebelarjem iz celjskega okoliša cenejši nakup čebelarskih potrebščin. V razmeroma kratkem času obstoja izkazuje nad 9000 Din prometa. Nadzorstvo nad denarnim prometom podružnice Društvene Čebelarne vodi popolnoma brezplačno Zvezni blagajnik g. Mirnik. Bodi mu na tem mestu izrečena za njegovo požrtvovalno delo prisrčna zahvala! Čebelarji iz celjskega okoliša pa se vabijo, da se pri nakupu čebelarskih potrebščin poslužujejo edino naše prodajalne.

Opravljeni zapisnik izkazuje 107 števil. Odbor je imel eno sejo, na kateri je sklenil, da nakaže iz prihrankov vsem podružnicam denarno podporo. Visokosti razpoložljivih sredstev primerno je določil po 5 Din na člana. Razne tekoče manj važne zadeve je reševal ožji odbor, ki je imel tri seje. Tudi v minulem letu smo poslali lokalnemu časopisju reklamne članke o medu, ki so deloma tudi izšli.

Tudi tajnikovo poročilo je bilo odobreno.

Blagajniško poročilo, ki ga je podal g. Mirnik, izkazuje 13.929 Din dohodkov in 6257 Din izdatkov. Račune sta pregledala revizorja g. prof. Mastnak ter g. Ivan Ravnikar ter ugotovila popolno soglasje knjig s prilogami. Poročilo o izvršenem računskem pregledu je podal g. Mastnak ter predlagal razrešnico g. blagajniku, ki je bila soglasno sprejeta.

Pri volitvah kot nadaljnji točki dnevnega reda je bil z vzklikom izvoljen za predsednika zopet g. Henrik Peternel, v odbor pa gg. Mirnik Anton kot podpredsednik in blagajnik, g. Gaberšek Jože kot tajnik ter gg. Močnik Peter in Stefanciosa Tone. Za namestnika sta bila izbrana g. Kosi Josip in Pikel Andrej, za računski preglednik pa gosp. prof. Mastnak Martin ter Ravnikar Ivan. Za delegata v odbor osrednjega društva so bili izvoljeni gg. Peternel, Močnik, Stefanciosa in Gallob.

Pri slučajnostih je predlagal delegat podružnice za Ljutomer, naj bi se pri nakupu čebelarskih potrebščin dovolilo članom nekaj popusta. Vodja Društvene čebelarne g. Arko je podal v zadevi obsežno poročilo ter navedel, da je to srčna želja društvenega odbora, a dosedaj tega žal ni bilo mogoče. Cene so tako nizko nastavljen, da je vsak nadaljnji popust nemogoč, a za nečlane pa cen tudi ne smemo zvišati, da jih s previsokimi ne odbijemo.

Delegat podružnice za Ptuj je prosil in predlagal, naj bi se že vendar uredil dovoz čebel v ajdovo pašo, da ne bo leto za letom toliko pritožb. G. Okorn kot zastopnik banske uprave ter prof. Verbič kot društveni predsednik sta pojasnila, da je kr. banski upravi predložen načrt uredbe, ki bo, ako bo potrjena, ugodila vsem željam in potrebam domačih čebelarjev in tudi prevaževalcev. Pričakovati je, da se bo zadeva končno v splošno zadovoljnost rešila.

Zaradi čebelnih kužnih bolezni se je od raznih strani poudarjalo, da oblasti kljub prijavi ničesar ne ukrenejo, da bi preprečile širjenje bolezni. Priporočamo načelstvom podružnic ali posameznikom, naj ob sumu bolezni sami zberejo material — čebele in dele satja — ter ga pošljejo bakteriološkemu zavodu v Ljubljano v preiskavo. Na podlagi preiskave naj prijavijo oblastem in tudi osrednjemu društvu okužene čebelnjake, da bo mogoče takoj vse potrebno ukreniti, da se bolezen zatne.

Nato je podal g. urednik Bukovec nekaj nasvetov, kako postopati z medom, da bomo željam in zahtevam ter potrebam kupca lahko vsak čas ustregli.

Ker drugih predlogov ni bilo, se je g. predsednik zahvalil za izkazano zaupanje vsem udeležencem ter zaključil zborovanje.

J. Gaberšek, tajnik.

Vesti iz podružnic.

Predavanja.

Podružnica za Rogatec in okolico priredi v nedeljo, dne 9. oktobra čebelarsko predavanje, in sicer dopoldne ob pol 10 pri šolskem čebelnjaku v Rogatcu, popoldne ob 1 pa pri šolskem čebelnjaku v Gaberju. Predavatelj bo g. Peternel.

Ljubljanska podružnica ima prihodnjo odborovo sejo v torek, dne 4. oktobra ob 8 zvečer v običajnem lokalu.

Podružnica za Maribor in okolico naznanja, da bo imela dne 9. oktobra sestanek ob 15 popoldne v Racerdvoru pri Mariboru, v slučaju slabega vremena pa 16. oktobra.

Sestanek bo zanimiv, ker se bo na njem govorilo o zazimovanju in pitanju čebel s sladkorjem. Zato pa na sestanek vsi čebelarji, ki se zanimajo za obstoj čebelarstva.

Odbor.

Podružnica Vič. Dne 30. avgusta t. l. je bila prva seja odseka za kontrolo medu v čebelnjaku in pod vodstvom podružničnega predsednika gosp. župnika p. Teodora Tavčarja na Viču. Navzočni so bili razen podružničnega tajnika gosp. Janka Babnika in kontrolorja Bačiča tudi gg. Anton Žnideršič in dr. Podgornik kot predstavnika vodstva kontrole.

Trije člani so bili prijavili svoj letošnji pridelek za kontrolo. V oceno je bil predložen cvetlični in hojev med, ki je bil v vsakem oziru tako brezhiben, da se je podrobna ocena vzorcev ter tudi splošna ocena glasila: »dober«. Pri podrobni oceni so bili vzorci medu preiskani na barvo, čistočo, gostoto, okus in vonj. Pri splošni (glavni oceni) pa se je glede vsakega kontroliranca vpoštevalo tudi še kontrolorjevo poročilo o stanju dotičnega če-

belarstva, ki ga je ugotovil pri jemanju vzorcev. Po ugodno prestani kontroli so si dotičniki pri Društveni Čebelarji nabavili primerno število kontrolnih etiket z zaščiteno znamko »Medved«. Pod temi ličnimi etiketami so se potem tudi že na ljubljanskem jesenskem velesejmu pojavili prvi lončki in posode kontroliranega medu.

Pomembna je ta kontrolna seja na Viču zaradi tega, ker je to bila prva društvena kontrola medu v naših krajih in v Jugoslaviji sploh po pravkar uveljavljenih predpisih. S tem je bil storjen prvi korak za izvedbo kontrole, in ker se pojavlja vedno večje zanimanje za navedeno institucijo, je videti, da bo naš kontrolirani med in s tem med iz naših krajev sploh kmalu zaslovel po svoji kakovosti, širom naše domovine. Obenem pa bo kontrolirani med v vedno rastoči meri izpodrival s trga vse manjvredno blago.

Tovariši-čebelarji, zahtevajte od svoje podružnice kontrolo svojega medu in pospešujte s tem razvoj solidnega trga za med ob stalnih, čvrstih cenah!

Podružnica v Štrigovi. Tudi pri nas čebelarimo največ v A.-Ž. panjih z gornjim žrelom. Letos imamo zelo slabo letino. Suša uničuje dan za dnev medene vire. Dežja ni bilo vse poletje. Akacija je letos dobro medila, dasiravno je že bilo suho. Odcvetela je zelo hitro, kakor tudi vse drugo (sadno drevje pri nas letos sploh ni cvelo). Čebele so obiskovale le travnike. Čebelarji se tožijo drug drugemu, kaj bo, če ne bo kmalu dežja. Ajda ne more nikamor od zemlje; njeno medenje je skoraj izključeno. Zjutraj se še nekaj vidi, podnevi pa, ko pripeka silna vročina, se sploh ne vidi nič. Če ne bo kmalu obilno dežja, bo slaba peča. V čebeljakih, kjer so panji s spodnjim žrelom, se je vnelo veliko ropanje. Ropanje v panjih z zgornjim žrelom je popolnoma izključeno. Tudi donos medu v panjih z žrelom zgoraj je bilo veliko obilnejše, nego v panjih z žrelom spodaj.

Še nekaj! Čebelarji, člani in nečlani iz okolice Štrigove se pozivate, da se redno udeležujete štirih mesečnih sestankov v Štrigovi pri župnem uradu, in sicer: 18. septembra 16. oktobra in 6. novembra ter 4. decembra letos. Manjkati ne sme noben čebelar, posebno ne člani podružnice. Prinesite seboj denar za naročnino, ki je še niste plačali.

Franc Lopuh, tajnik.

Podružnica za Mozirje in okolico je imela svoj ustanovni občni zbor dne 14. avgusta t. l. Na našo prošnjo je prišel od Zveze v Celju gosp. Peternel in nam čisto po domače razložil naloge in pomen čebelarskih organizacij. Nadalje nam je povedal in razkazal mnogo zanimivega ter poučnega iz življenja čebel. Seveda smo stavili nanj tudi nekatera vprašanja. Gosp. predavatelj je na nje točno in vsakomur razumljivo odgovarjal. Uvideli smo, da je čebelar že mnogo let in si je v tem času pridobil marsikatero izkušnjo iz čebelarstva, kar hoče privoščiti tudi drugim. Prisrčna mu hvala za pomoč.

Udeležencev je bilo na zboru 32, vpisalo se je takoj 13 članov. Vseh članov pa bo 15 do 25, pristopili pa bodo pozneje.

V odboru so sledeči čebelarji: Ivan Parfant, posestnik v Lepi njivi, predsednik; Zhizelperger Martin, posestnik, Rečica, podpredsednik; Vrabčič Franjo, tajnik; Lekše Slavko, blagajnik; Perne Alojz, odbornik.

Čebelarski pozdrav!

V. F.

ČEBELARSKI TEČAJ V ANDRENCIH.

Gosp. Jurančič, čebelar v Andrencih pri Sv. Andražu v Slov. goricah je objavil v 5. številki letošnjega »Slov. Čebelarja«, da se bo vršil na njegovem domu čebelarski tečaj in sicer v dneh: 8. in 22. maja, 12. junija, 10. julija, 21. avgusta in 11. septembra 1932. Povabil je čebelarje, naj se tečaja udeležijo. Poziv je imel velik uspeh: tečaja se je udeležilo veliko število čebelarjev. Prvi dan jih je bilo kljub temu, da je močno deževalo, 22. Predavanje je obsegalo pomladanska opravila v panju, prvi izlet, čiščenje, pregledovanja živeža in povečanje prostora. Praktično je gosp. Jurančič pokazal kuho voska.

Dne 22. maja je bilo 42 udeležencev. Predavalo se je o rojenju, pripravljanju voska, o ogrebanju rojev ter se je praktično pokazalo vlivanje in pritrtjevanje satnic.

Dne 12. junija se je predavanja udeležilo 50 čebelarjev. Predavalo se je o oskrbi rojev in izrojenec, o brezmatičnosti, o trotovcih, o nadomestitvi matice, praktično pa, kako vcepimo matično celico in kako žagamo letvice za satnike.

Dne 21. avgusta smo našli 42 udeležencev. Predavanje je obsegalo ojačevanje in preleganja panjev, o čebelnjaku in orodju; praktično pa se je pokazalo pletenje slamnic in pobiranje ter točenje medu; na koncu smo bili slikani.

Dne 11. septembra je gosp. Jurančič predaval o načrtu za čebelarjenje, o pripiranju in odstranjevanju matice pred ajdovo pašo, praktično pa pokazal združevanje panjev in zazimovanje.

S tem dnevom je bil tečaj zaključen. Gosp. Jurančič se je na koncu poslovil od navzočih, za trjujoč, da je to njegov zadnji tečaj in obenem zaključek njegovega 30 letnega delovanja na čebelarskem polju. Zahvalil se je udeležencem za tako lepi obisk. Ugotovili smo, da so prišli čebelarji razen iz domače fare in fare Sv. Antona tudi od Sv. Lovrenca, Polenšaka, Male Nedelje, Sv. Lenarta, Sv. Bolfenka, Sv. Lovrenca, Sv. Trojice, Sv. Benedikta, celo iz Ljutomera in oddaljene Ščavnice. Ta velika udeležba je dokaz, kako je gosp. Jurančič spoštovan med čebelarji in kako mu oni zaupajo.

Za njegov trud in požrtvovalnost se je gosp. Jurančiču na koncu zahvalil v izbranih besedah sodni uradnik Puschauer od St. Lenarta ter mu je pri tej priliki izročil v imenu navzočih sliko tečajnikov v krasnem okviru, za kar se je gosp. Jurančič ginjen zahvalil.

Končno se je gosp. Jurančiču zahvalil še slučajno navzoči gosp. Okorn. Gosp. Jurančiču želimo vsi še dolga leta uspešnega čebelarjenja in ga prosimo tudi še nadalje, da priskoči posameznemu v sili na pomoč, česar gotovo ne bo odrekel.

Ali ste že plačali članarino?

Ako ne, pošljite jo takoj.

Drobiž.

Slovaško osrednje čebelarstvo društvo je ustanovilo v Kralovej pri Senci krasen društven čebelnjak s čebelarško šolo, ki bo vzgajala slovaški čebelarski naraščaj.

Slavnostna otvoritev je bila dne 15. avgusta t. l. Ob tej priliki so odkrili spominsko ploščo znamenitemu slovaškemu čebelarju Stefanu Zavodniku in vsadili lipe v spomin na T. G. Masaryka, prvega predsednika Č. S. republike, in v spomin na znamenite čebelarje: I. Glusiusa, I. Csaplovicsa, msgr. I. Kerberla, L. Doležala, A. M. Butlerova, I. P. Prokopoviča, dr. J. Dzierzona, J. Živanoviča, B. Penjiča, A. Janšo, M. K. Vačkova in K. Sötéra. Pri sajenju lip so podali razni predavatelji kratke življenjepise slavljencev. Slavnosti se je udeležilo mnogo ljudstva.

Slovaškim čebelarjem iskreno čestitamo na ustanovitvi šole in želimo, da bi cvela in širila med narodom seme čebelarskega napredka.

Avstrija je povišala uvozno carino na med na 60 zlatih kron za 100 kg. Avstrija uvaža mnogo medu, glavne uvozne države (Amerika, Ogrska in Rusija) so s poviškomo carine zelo prizadete.

Nove ugotovitve o jesenskem pitanju s sladkorjem. Na letošnjem zborovanju nemških čebelarjev je vodja avstrijske čebelarske šole, T. Weippl, poročal o čezmerni porabi sladkorne raztopine pri jesenskem pitanju. Pokladal jo je več panjem v razmerju 10 : 10 (10 kg sladkorja, 10 kg vode). 20 kg take raztopine bi moralo dati 12 do 12½ kg zgoščene, torej take, kakršno napravijo čebele za zimsko hrano potem, ko so izločile 75 do 80% vode (naravni med vsebuje 20 do 25% vode). V resnici so pa panji tehtali 7 dni po pitanju znatno manj, nego bi morali. Družine so porabile precej sladkorja pri prenašanju raztopine, pri predelavi in pri izločevanju vode. Za to naporno delo so porabile 20 do 24% sladkorja. Panj, ko je dobil 10-55 kg sladkorne raztopine v razmerju 10 : 10, je tehtal 7 dni po pitanju samo 5-09 kg več. Na teži dodane raztopine je izgubil 5-46 kg. Izguba čiste ga sladkorja je znašala pri tem pitanju 1-45 kg! Weippl nasvetuje, naj pri jesenskem pitanju damo na 10 kg sladkorja le 8 l vode. Potem imajo čebele manj dela z izločevanjem vode in porabijo tudi manj sladkorja.

Letošnja ajdova paša je zaradi suše in neugodnega zraka skoraj povsod odpovedala. Čebele so nabrale komaj po 2, 3 kg na panj ali pa še teh ne. Tudi zalega se ni množila in družino bomo zazimljali večinoma s sta-

rimi čebelami. Bati se je, da bodo čebelarji zazimili panje z nezadostno zimsko zalogo. Denarja ni za nakup sladkorja in marsikdo bo grešil po stari navadi: pustil bo panje na slepo srečo in nadejaje se zgodnje pomladi ter ugodne spomladanske paše. So taki, ki računajo tudi s tem, da si bodo čebele želodček čez zimo zadržile in živele od sape ter od čebelarjevih pobožnih želja...

Ob takih letinah, kakršna je letošnja, ne smemo čebel zapustiti. Pomagati jim moramo, da ne bodo pozimi trpele gladi. Plemenjaki morajo imeti zimsko zalogo. Lahko imajo 2—3 kg manj nego običajno, 8—10 kg zaloge pa mora A.-Ž. panj imeti. Kdor ima denar za sladkor ali pa še staro zalogo medu: blagor mu, ne bo v zadregi. Čebelarji, ki pa ne morejo vseh čebel preskrbeti z zadostnim živežem, naj z manjšajo število plemenjakov in puste le panje, ki bodo lahko prebili zimo, bodisi s pomočjo medu iz podrtih panjev, bodisi s pomočjo dodanega sladkorja. Bolje polovico manj panjev, pa te dobre, nego mnogo na smrt obsojenih.

Kdo ve, če bodo te besede doumeli tisti mnogi čebelarji, ki so šele nedavno začeli čebelariti in ki kaj radi tekmujejo z obiranjem panjev, čim se pokažejo prve kaplje medu v satju. Naj sedaj jeseni pokažejo, da niso urni samo pri obiranju medu, ampak, da znajo biti tudi radodarni v sili. Ne bo jim v škodo!

Kostanjeva paša je bila letos ponekod prav dobra. V panjih je prav mnogo obnožine, ki je z vrha zalita z medom in zadelana z voščeniimi pokrovcii. Pri presoji zimske zaloge utegnejo taki sati marsikoga zmotiti. Panje bo zazimil v dobri veri, da imajo dovolj medu, spomladi bo pa pokopaval mrličce. Medeni sati so kolikor toliko prosojni, ako jih držimo proti svetlobi, z obnožino zaneseni pa ne. Seveda velja to le za neprestare sate.

Povpraševanje po pitancu bo letos zelo veliko. Že sedaj se oglašajo čebelarji, ki bi ga radi kupili za spomladansko pitanje. Kdor ima zanesljivo blago iz neokuzenih krajev, naj ga ponudi v »Slov. Čebelarju« v Malih oglasih, ki so za društvene člane zastonj na razpolago.

Cene medu in vosku so doslej ostale neizpremenjene. Cvetličnega medu je zelo malo, ajdovca pa sploh ne bo. Medene posode se bodo izpraznile do zadnje kapljice in že o božiču bo trgovcem trda predla za med. Upanje imamo, da se bo cena nekoliko zvišala.

Če je sladkor dražji, mora biti tudi med in je od čebelarjev odvisno, da to dosežemo.

Ne samo pri nas, marveč tudi v drugih državah je čebelarstva letina prav slaba. V Avstriji so čebelarjem razdelili 120 vagonov sladkorja za pitanje čebel in pravijo, da ga bo treba še 60 vagonov.

Se že kesajo! Letos se neorganizirani čebelarji kesajo, da niso v organizaciji. Radi bi dobili neobdavčen sladkor, pa nimajo pravice do njega. Kakor so si postlali, tako bodo ležali!

Zakon narave je tak, da sme obstati le tisto, kar je čvrstejša in življenja zmožnega. Neugodne letine in hude zime izločajo vse, kar ni sposobno za pleme in kar ne more kljubovati neprilikom. Boj za obstanek je v naravi oster in brezobziren in mu podleže vse, kar ni dovolj odporno.

Tudi za čebele je veljal v prejšnjih časih ta zakon. Odkar pa »umno« čebelarimo, se na zakone narave prav malo oziramo. Ob slabih letinah, ko nam narava tako rekoč s prstom kaže na čebelne družine, ki niso za pleme, storimo to napako, da ne izločimo niti očitnih slabičev. Podpremo jih s sladkorjem z nado, da bodo prihodnje leto delali čudeže. Leta in leta minejo, preden se nam oči odprejo in spoznamo, da slabičev ne ozdravimo niti s pitanjem niti s skrbno nego. Zato pa — proč z njimi in posvetimo skrb panjem, ki so je vredni. Letos bomo morali pomagati številnim dobrim panjem; nikar da bi se potem ukvarjali še s slabiči.

Prihodnja zima bo z vso strogotostjo izbirala tudi med čebelarji. Odleteli bodo vsi, ki so iz gole pohlepčnosti začeli čebelariti. Zapustili nas bodo tisti, ki so hoteli pri čebelah obogateti, zlasti pa tisti, ki ne morejo trpeti, da bi imele čebele medu kako malenkost več, nego jo potrebujejo sproti. Zakon narave bo torej posegel tudi v čebelarstvo. Vsi pravi čebelarji želijo, da bi prav krepko posegel in izločil vse tiste posili čebelarje, ki jih v našo družino ni privedla ljubezen do čebel in čebelarstva.

Čebelarstva letina v Jugoslaviji je v splošnem prav slaba. Skoraj povsod je bila velika suša in cvetje zaradi tega ni medilo. V Bački in Banatu so pridelali nekoliko medu od čisteča (*Stachys recta*), ker je bilo tam precej dežja. Ta med je sicer lep na oko, je pa slabega, omladnega okusa. Ajda je povsod odpovedala. Letošnja zima utegne imeti obilno zetek med lačnimi panji.

Kako očistimo z ogljem denaturirani sladkor? Ogljeni prah je pri pitanju čebel s sladkorjem precej nadležen. Posebno pitalniki se radi zamaše. Da izločimo kolikor mogoče naj-

več oglja, ga najprej »obravnavamo« na gostem situ, da pade ogljeni prah skozi ali pa na »pajklju«. Nato ga stresimo v kako večjo posodo in nalijmo nanj mrzle vode. Z veliko kuhalnico sladkor sedaj naglo premešamo in hitro odlijmo vodo. Z vodo vred odteče še precej ogljenega prahu, ki se je pri mešanju dvignil na površino. Prevelike množine sladkorja pa ne kaže hkrati čistiti, ker ga potem ne moremo dobro in naglo premešati. 10 kg vsakokrat je dovolj. Odlita voda ne vsebuje skoraj nič sladkorja in jo vržimo proč. Ko smo sladkor na ta način za silo očistili, ga kuhajmo (10 kg na 8 l vode) in posnemimo črne pene. Ko se raztopina toliko ohladi, da je mlačna, jo precedimo skozi gosto sito, ki prestreže še vse večje drobce oglja. Raztopina je potem še precej čista, če ne popolnoma bela. Pokladajmo jo še mlačno.

Pitalnike moramo nastlati s slamnatimi bilkami, da si čebele pri uživanju sladkorja ne omočijo kril. Sladkor se na njih potem strdi in ne morejo več leteti. Pitalnike, ki slabo požirajo, moramo pri vratu nekoliko podložiti. Steklenica ne sme stati navpično, marveč nekoliko nagnjena. Z nekaterimi pitalniki je velik križ, ne požirajo pa ne požirajo, pa stori z njimi, kar hočeš.

Čebele napadle letalo. Dogajajo se nesreče pri prevažanju čebel s konji. Da bi pa bile čebele nevarne letalom, o tem do sedaj še nismo slišali. Kako napredujemo tudi v tem oziru, naj dokaže tale dogodek. Malo je manjkalo, pa bi bile čebele neke blizu Pariza povzročile letalsko nesrečo. Spravljene so bile na letalu v oddelku za tovorno blago. Po naključju so našle iz zaboja pot v svobodo in so besno napadle potnike in tudi pilota. Potniki so se jih branili, kakor so pač vedeli in znali in so jih preganjali z robci, ubogi pilot pa je moral krepko držati krmilo in čebele so ga pikale po mili volji. Junaški je vztrajal kljub hudim bolečinam in je srečno pristal na pariškem letališču z nebroj želi v otekli koži; moral je pa takoj v bolnico. Rč.

Letošnja paša na otavi na ljubljanskem barju je naravnost porazno vplivala na čebele. Vodenik (skrbinc) je letos posebno bujno rastel. Čebele so ga marljivo obletavale, niso pa našle, česar so iskale, pač pa so se izredno naglo obrabile in pomrle. Padec čebel je bil tolik, da takega še ne pomnimo. Do ajde so se panji skoraj popolnoma izpraznili: vsa »delavna žival« je padla. Pri svojem čebelnjaku sem vsak večer nametil veliko smetiščico mrtvih čebel, črnih, ogoljenih z razjedenimi robovi kril.

»Prašeča« matica. Meseca julija t. l. sem pri ogrebanju prvca s pevko ujel mladico, ki sem

jo priprl v matičnico. Zvečer sem roj vrnil starcu v plodišče, rezervno matico v matičnici pa spustil pri zgornjem žrelu istega panja v medišče z nado, da se morda tudi ta oprashi, kakor se to večkrat pripeti. Ko je prišla med žrelo, ki je bilo brez čebel, je obstala in se začela prav tako prašiti, kakor čebela, ki se hoče sprašiti v tuj panj. Prašila se je z močnim, globokim glasom precej časa. Tega še nisem nikdar opazoval.

Zopet ena nova! Leipziger Bzt. objavlja, da je neki čebelar v Alt Keuzlinu predaval, da po njegovih dolgoletnih izkušnjah čebele samo tam dobro uspevajo, kjer stoji čebelnjak nad kakim podzemeljskim vodnim tokom. Ker so bili poslušalci neverni in so tudi glasno izražali svoje dvome, jim je predavatelj s pomočjo vodosledne šibe dokazal, da ima prav. Trditev pa je potrdil tudi znani vodosledec E. Rudolph, ki je preskusil 20 čebelnjakov in v presenečenje vseh dokazal, da je pod dvanajstimi živa voda. V vseh teh so čebele vedno zelo dobre in tudi donos medu je zadovoljiv, dočim čebele v drugih čebelnjakih skoraj nič ne naberejo in so tudi podvržene boleznim, zlasti gnilobi. Poročevalec je mnenja, da je to okolnost pripisovati »izžarevanju« vode. Kakšna moč izžareva in kakšna mora biti vodna žila pod čebelnjakom, pa ne morejo dognati in bo še dosti vode preteklo, preden bo to znano...

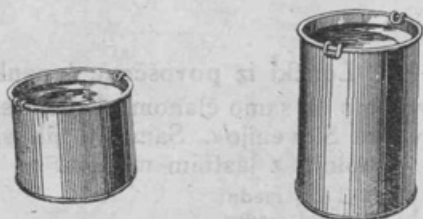
Kubična računica za remeljne, žaganice (deske), plohe, polmorale, morale, madrierje, tavolete in testone. Sestavil Mirko Logar. 312 strani, cena 45 Din. Založila Jugoslovanska knjigarna v Ljubljani. Kako velikega pomena za naše kmetijstvo in lesno gospodarstvo je te vrste pripomoček, pričajo vsakdanja povpraševanja po te vrste računici. Vsi trgovci, posebno pa kmetijski gospodarji, bodo z veseljem segli po njej, saj si bodo prihranili na podlagi izračunanih tabel tako na času kakor na sigurnosti računa. Tabele vseh lesnih izdelkov so tako enostavno in pregledno sestavljene, da so vsa nadaljnja navodila odveč, prodajalcu ali kupcu je le treba, da pomnoži za doočeno metro izkazano kubično vsebino s števiom desk in plohov, ki jih prodaja ali kupuje, pa že ima kubično množino vsega blaga. Ker je knjižica res praktično sestavljena, jo toplo priporočamo vsem posestnikom gozdov in lesnim trgovcem.

Za kratek čas. Prijatelj Francelj je imel letos čebele visoko v hribih in so imenitno brale. Obilica sladkosti je vplivala na panje tako blagodejno, da so začeli kar od kraja rojiti. Kakšna radost je to za čebelarja s

100 A.-ž. panji, ki si ne želi rojev, si vsakdo lahko misli. Tovariš Francelj, nič hudega slu-teč, je prišel neki dan s številnim spremstvom k čebelam, da jih po vseh čebelarških predpisih oskubi, kajti med je silil že zadi pri vratih ven. Ne da bi bili začeli takoj točiti, je bilo poprej treba spraviti kakih 20 rojev, ki so viseli po grmovju v bližini čebelnjaka. Koliko jih je bilo, prav za prav nikdo ne ve, ker so sedli tudi drug na drugega in tvorili tako velike grozde, da bi zelena zavist grizla še tiste Izraelce, ki so nosili grozdje iz obljubljenega dežele. Že ob štirih zjutraj so napravili štirje junaški čebelarji naskok na roje. Čebele so se besno upirale napadu in izvabile marsikako grenko solzo iz oči ogrebačev in prav temeljito poskrbele, da so naskakovalci plesali kakor muhe v močniku. Do enajstih dopoldne je trajal boj in moramo reči, da je bil dokončan v obojestransko zadovoljnost. Roji so bili lepo pod streho, čebelarji so se pa potem lahko zleknili po travi v hladni senci, da si ogledajo junaške pesti in različne ozaljške po obrazih. Francelj mi je zatrjeval, da so bili nekateri obrazi lastnikom še precej podobni, v naglici bi jih pa bil tudi lahko zamenjal. To ni nič čudnega in se je pripetilo še na zadnji umetnostni razstavi, da sem bil živo prepričan, da predstavlja neka slika prizor iz Kamniških planin, v resnici pa je bil to portret znane ljubljanske lepote.

Za kratek čas. »Neue Bienenzeitung« objavlja tale dogodek. Neki nemški vojak se je vrnil iz vojne s hudim revmatizmom in ischiasom. Bolezen ga je tako mučila, da niti sedeti ni mogel. Nekdo mu je svetoval, naj poskuša pregnati bolezen s čebelnimi piki po »beraški peči«. Kakor nalašč je našel nekoliko dni nato roj, ki je visel nizko na nekem grmu. Ves navdušen je potegnil hlače doli in nastavljal polno luno čebelam tako rekoč pred nos, toda niti ena se ni zmenila za to izzivanje. Pomaknil se je še bliže, pri tem pa spotaknil ob kamen in dobršen del roja je zdrknil z veje v nastavljen hlače... V prvem strahu jih je potegnil k sebi, nato pa začel kričati in bežati, kar se je dalo. Stražnik ga je hotel ustaviti, misleč, da se mu je zmešalo, toda revmatik je tekel in kričal, da je vse bežalo.

Doma se je morala njegova gospodinja zelo truditi, da mu je odstranila žela. Osem dni je moral ostati v postelji. Ta dogodek pa ni ostal brez posledic. Mlada želoderka je postala žena našega junaka. Preselila sta se na deželo in začela — čebelariti. Prav resno svarimo pred ogrebanjem rojev v hlače!

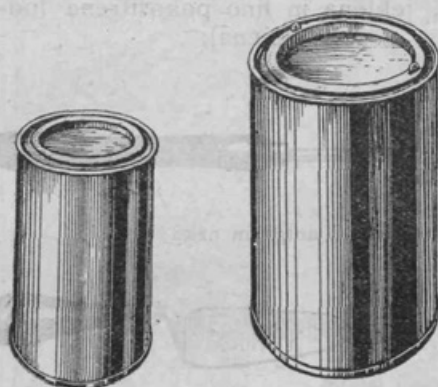
Št. 176. Posodica za med iz pločevine, zunaj vernirana (pozlačena):

- a) za pol kg;
- b) za 1 kg.

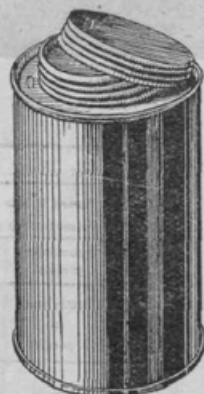
Št. 177. Keblica za med iz pozlačenih pločevine:

- a) za pol kg;
- b) za 1 kg.

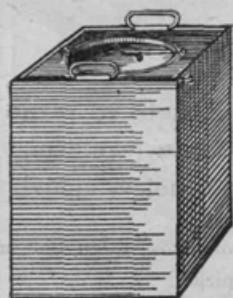
Št. 178. Posoda za med iz pločevine, zunaj vernirana:

- a) za 2 kg;
- b) za 5 kg, z obročki za plombiranje.

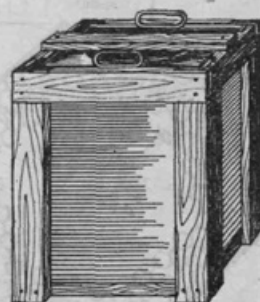
Št. 179. Posoda za med iz pločevine, zunaj vernirana, za 5 kg, z dvojnimi pokrovi na vijak in obročki za plombiranje.

Št. 180. Posoda za med iz močne bele pločevine za 25 kg. V isti obliki kot št. 178b, toda z železnim obročem ob spodnjem robu.

Št. 181. Posoda za med za 25 kg. Enotna pločevinasta društvena posoda, zunaj in znotraj vernirana:

- a) brez lesenega oboda;
- b) z lesenim obojom.

Št. 182. Posoda za med

iz zelo močne bele pločevine, v lesenem obo-

du, za 50 kg.

Št. 183. Kozarci za med. Enoten društveni kozarec z zaporo »Bayol«:

- a) za 1/8 kg;
- b) za 1/4 kg;
- c) za 1/2 kg;
- d) za 1 kg.

Št. 184. Lončki iz povoščene lepenke. Dobavljamo jih samo članom »Čebelarstva društva za Slovenijo«. Samo ti jih smejo polniti z lastnim medom.

- a) Za 3 dkg medu;
- b) za 1/8 kg medu;
- c) za 1/4 kg medu.

Št. 185. Lopatica za kopanje strjenega medu, jeklena in fino pokositrena (pocinjena):

a) dolga in ozka;

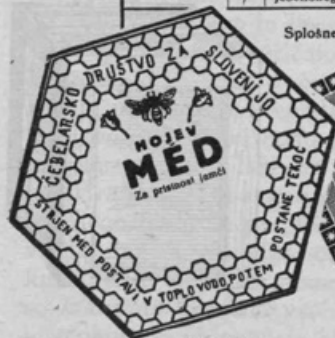

b) kratka in široka.

Št. 191.

Štev. _____	Leto 193 _____
Matica iz leta 193 _____	Zimska zaloga kg _____
Pleme (rod) iz panja št. _____	
Spomladni pregled	Stanje zalege _____
Prestavljanje in 2 pregled	Štev. dodanih satnic _____
Rojenje	I. roj _____
	II. roj _____
Praha	
Trcanje medu	poletnega kg _____
	jesenskega kg _____

Splošne beležke:

Št. 186b.

Št. 186a.

Št. 186. Etikete za razne vrste medu (cvetlični, planinski, hojev, ajdov):

- a) enobarvna, zelen tisk na belem papirju;
- b) dvobarvna, moder in rdeč tisk na belem papirju.

Skupina J. Razno.

Št. 191. Beležnica za panj.

Št. 201. Univerzalno kladivo, fino ponikljano.

Št. 202. Kladivo:

- a) manjše;
- b) večje.

